

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Z. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2016, č. j. JMK 54925/2016, sp. zn. S-JMK 41376/2016/ODOS/Ša ve věci správního deliktu provozovatele vozidla,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru dopravy, oddělení správních deliktů (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 2. 2016, č. j. OD/65418/2015-6 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši

1 500 Kč za správní delikt dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se jako provozovatel vozidel registrační značky (rz) X a X dopustil tím, že v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když:

- i) bylo automatizovaným technickým prostředkem zjištěno, že dne 27. 8. 2015 v 12:19 hod. v Židlochovicích, na ul. Žerotínovo nábřeží, sil. II/425 v km 7,6 neustanovený řidič vozidla rz: X překročil nejvyšší dovolenou rychlost, kdy v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod. jel rychlostí 61 km/hod., resp. 58 km/hod. (toleranční odchylka měření),
- ii) bylo automatizovaným technickým prostředkem zjištěno, že dne 8. 9. 2015 v 13:11 hod. v Židlochovicích, na ul. Nádražní 733 neustanovený řidič vozidla rz: X (překročil nejvyšší dovolenou rychlost, kdy v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod. jel rychlostí 64 km/hod., resp. 61 km/hod. (toleranční odchylka měření);

tím neustanovený řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Současně byla prvostupňovým rozhodnutím žalobci uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Stručné shrnutí obsahu správních spisů

Postup správního orgánu I. stupně vycházel ze záznamů získaných pomocí automatizovaného technického prostředku. Na základě těchto podkladů v obou případech vyzval správní orgán I. stupně provozovatele vozidla (žalobce) k uhrazení určené částky ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž jej současně poučil o možnosti sdělit údaje o totožnosti řidiče, jenž v době přestupku vozidlo řídil. Žalobce na tyto výzvy reagoval tak, že není majitelem ani provozovatelem předmětných vozidel; ta byla prodána, přičemž okolnosti prodeje prošetřuje Policie ČR pod sp. zn. KRPB-125609-TČ-2014.

Správní orgán I. stupně požádal o součinnost příslušnou součást Policie ČR (Městské ředitelství policie Brno, 8. OOK), jež v reakci zaslala usnesení o odložení věci ze dne 13. 4. 2015, č. j. KRPB-125609-59/TČ-2014-060278-JM. Dle tohoto usnesení policie na základě trestního oznámení na žalobce prověřovala podezření z přečinu neoprávněné nakládání s osobními údaji a přečinu poškození cizích práv, kdy se oznamovatelka Ing. B. D. cítila být opakovaně poškozována jednáním žalobce, jenž oznamovatelku permanentně vystavoval výzvám přestupkových správních orgánů, případně orgánům Policie v souvislosti s jejím údajným vlastnictvím různých motorových vozidel (v tomto případě šlo konkrétně o vozidlo Škoda Octavia rz: X a Škoda Forman rz: X), přestože tato nikdy žádné motorové vozidlo nevlastnila. Děje se tak se zneužitím před léty odcizeného občanského průkazu č. 105051270, jehož odcizení oznamovatelka řádně a včas ohlásila. Žalobce v rámci podání vysvětlení uvedl, že vozidla prodal ženě, se kterou se seznámil na tržnici a jež uvedený občanský průkaz předložila. Na bližší detaily si nepamatoval. Policejní orgán uzavřel, že se nepodařilo prokázat, že by smlouvy padělal přímo žalobce, nepodařilo se však identifikovat ani údajnou neznámou ženu, proto byla věc odložena.

Vzhledem k tomu, že se nepodařilo zjistit takové skutečnosti, jež by odůvodňovaly zahájení přestupkového řízení proti určité osobě [§ 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu], správní orgán I. stupně věc odložil. Následně vydal příkaz, jímž žalobci stanovil pokutu za předmětný správní delikt ve výši 1 500 Kč, proti němuž podal žalobce odpor; ten následně odůvodnil tak, že z šetření Policie ČR vyplývá, že žalobce předložil kupní smlouvy jako důkaz o prodeji vozidel; tyto vozidla zakoupila neznámá osoba, jež se prokázala odcizeným občanským průkazem. Žalobce tak nyní nemá žádný vliv na provozování vozidla a není v jeho moci dokončit příslušný převod na osobu, která tvrdí, že jí byl občanský průkaz odcizen; podle žalobce tak šlo o liberační důvod obdobný jako případ odcizení vozidla.

Po podání odporu byl žalobce vyrozuměn o pokračování správního řízení. Následně správní orgán I. stupně uzavřel, že přestupek nezjištěného řidiče byl náležitě prokázán a vydal shora popsané prvostupňové rozhodnutí. K námitce žalobce uvedl, že zákon nepřipouští žádný další liberační důvod, než ty již výslovně upravené (§ 125f odst. 5 zákona o silničním provozu). Pokud žalobce jako provozovatel zmocnil k provedení změny provozovatele vozidla jinou osobu, činil tak dobrovolně a s vědomím možných následků. Popsané usnesení Policie ČR se navíc nijak netýkalo vozidla rz: X. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil totožnou námitku. Žalovaný podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť ho shledal správným a zákonným a setrval na uvedeném názoru správního orgánu I. stupně.

III. Žaloba

Žalobce se závěry žalovaného jako odvolacího orgánu – obdobně jako ve svém odporu, resp. odvolání – nesouhlasil a proti rozhodnutí žalovaného podal správní žalobu, ve které opětovně namítal, že obě předmětná vozidla již dříve prodal (a kupní smlouvy předložil všem dotčeným orgánům). Žalobce uvedl, že pro přepis vozidel vystavil plné moci, nicméně poté se ukázalo, že vozidla byla prodána jiné (neznámé) osobě – šetřeno Policií České republiky. Následně byl žalobce poučen o neplatnosti kupních smluv, nicméně v mezidobí neměl kontrolu nad uvedenými vozidly, nemohl tak znát ani uvést jméno řidiče v okamžiku spáchání obou přestupků. Podle žalobce lze tento případ chápat jako důvod pro liberaci, obdobně jak je např. vymezen liberační důvod spočívající v odcizení vozidla, kdy původní vlastník též nedokáže uvést jméno osoby, jež vozidlo odcizila. Navrhl proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

Vzhledem k tomu, že žalobce uplatnil obdobnou námitku jako v odvolání, žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého citoval pasáž, podle níž bylo v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu“), povinností žalobce oznámit (podat žádost) v registru vozidel úmysl předmětná vozidla prodat a již je dále neprovozovat. Postup je popsán právě v uvedeném zákonu, přičemž povinnost oznámit změnu vždy vázala především původního vlastníka (provozovatele). Jestliže žalobce argumentoval zplnomocněním jiné osoby, pak tento soukromoprávní vztah (a nesplnění

povinnosti zmocněnce) nemůže liberovat původního provozovatele vozidla, které de iure stále provozuje on. Zákonodárce přitom pamatoval právě na případ, kdy v mezidobí od podání žádosti po provedení změny údajů v registru vozidel, dojde ke spáchání přestupku, když stanovil, že v takovém případě provozovatel vozidla za správní delikt neodpovídá. V nynějším případě však k podání žádosti vůbec nedošlo.

V. Jednání

Jednání bylo – s ohledem na výslovný nesouhlas žalobce s rozhodnutím bez nařízení jednání (na č. l. 33 soudního spisu) dle § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) – nařízeno na den 14. 9. 2017.

V průběhu jednání krajský soud přistoupil k vymezení věci a následně žalobce vyzval k přednesení žaloby. Žalobce v zásadě vyšel z obsahu žaloby a poukázal přitom, že není zřejmé, kdo vlastně jeho vozidla koupil – šetření policie v tomto ohledu nebylo úplné. Žalobce popřel, že by se v daném případě jednalo o jeho vozidlo/vozidla, neboť vlastník evidovaný v registru silničních vozidel nemusí být shodný s vlastníkem vozidla dle občanského zákoníku, jak ostatně potvrdil ve svém vyjádření i Magistrát města Brna – viz níže. Dle žalobce je majitel vozidla jen jeden a není-li tato situace ošetřena z hlediska registru vozidel, nemůže s tím žalobce nic dělat. To, že je žalobce uveden v evidenci registru vozidel ještě neznamená, že je majitelem vozidla a už vůbec ne, že je jeho provozovatel, protože dané vozidlo nemá k dispozici. Žalovaný se odvolal na své vyjádření k žalobě a zopakoval, že žalobcem tvrzené skutečnosti nezakládají liberační důvod, pro který by měl být zproštěn své odpovědnosti jako provozovatel vozidla.

V rámci dokazování krajský soud přečetl k důkazu listiny předložené žalobcem, a sice:

- (i) přípis Magistrátu města Brna, odboru dopravně správních činností, ze dne 5. 9. 2017, č. j. MMB/0358259/2017, z něhož se podává, že vlastník vozidla, který je evidován v registru silničních vozidel, nemusí být vlastníkem vozidla ve smyslu občanského zákoníku; dále obsahuje upozornění, že registr silničních vozidel je deklaratorní povahy, což znamená, že je povinností všech subjektů ověřit si údaje předtím, než budou použity;
- (ii) úřední záznam Policie České republiky, Městské ředitelství policie Brno, Obvodní oddělení policie Brno – Komárov, ze dne 7. 8. 2017, č. j. KRPB-1720207-7/PŘ-2017-060320-JANC, o podání vysvětlení žalobce, v němž uvedl, že vozidlo Škoda Octavia, rz X, nevlastní a nepoužívá, prodal ho již v roce 2008, a to osobě, která se prokázala občanským průkazem č. 105051270 na jméno B. D.
- (iii) kupní smlouvu ze dne 22. 8. 2008 o prodeji vozidla Škoda Octavia, rz X, uzavřenou mezi žalobcem a B. D. a dále zmocnění z téhož dne, kterým žalobce zmocnil B. D. ke všem úkonům spojeným s převodem, odhlášením, prvním zaevidováním apod. v registru vozidel.

Ve své závěrečné řeči žalobce setrval na dříve uváděných argumentech, které dle jeho názoru zpochybňují, že by měl nést odpovědnost za spáchání shora uvedených přestupků.

Proto navrhl krajskému soudu, aby napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako pro její nedůvodnost.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a násl. s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Podstatou celé věci je posouzení závěrů žalovaného ohledně nedůvodnosti žalobcova dovolávání se dřívějšího prodeje obou předmětných vozidel a z toho odvozeného liberačního důvodu – neodpovědnosti žalobce za shora popsané správní delikty provozovatele vozidla.

Posouzení této otázky má přitom dvě roviny, a sice rovinu skutkovou a rovinu právní. K té první je potřeba říci, že žalobce v průběhu celého správního řízení a i v samotné žalobě hovořil o prodeji obou vozidel, tj. jak vozidla Avia rz: X, tak Škoda Octavia rz: X, a vždy se odvolával na šetření Policie České republiky vedené pod sp. zn. KRPB-125609-TČ-2014. Jak ale vyplývá ze shora popsaného usnesení o odložení věci, celé šetření se týkalo pouze vozidel Škoda Octavia rz: X a Škoda Forman rz: X a nikoli tedy vozidla Avia rz: X. Z hlediska podkladů pro svá tvrzení (zejména existence kupních smluv) přitom žalobce odkazoval právě (a pouze) na uvedené šetření Policie ČR. Jeho tvrzení ve vztahu k vozidlu Avia rz: X tudíž nebylo a není nijak důkazně podloženo a nelze jej ani z ničeho dovodit. Žalobce je dle karty vozidla obsažené ve správním spise vlastníkem (a provozovatelem) tohoto vozidla, a to od roku 2007; stíhá jej tedy odpovědnost provozovatele vozidla. Proto z pohledu zdejšího soudu nemělo smysl se již u tohoto vozidla dále zabývat bližšími okolnostmi prodeje a právním dopadem této skutečnosti na případnou liberaci žalobce. Ve vztahu ke správnímu deliktu provozovatele vozidla (žalobce) souvisejícím s přestupkovým jednáním při řízení vozidla Avia rz: X[viz výše ad i)] tak námitka žalobce nebyla relevantní a žaloba tudíž nemůže být důvodná.

Nicméně, i kdyby krajský soud vyšel z toho, že žalobce předmětné vozidlo Avia, rz: X, prodal, jak tvrdí, na výsledku věci by to nic nezměnilo. I přes žalobcem doložený přípis Magistrátu města Brna ze dne 5. 9. 2017, z něhož je zřejmé, že vlastník vozidla ve smyslu občanského zákoníku se nemusí shodovat s vlastníkem vozidla dle registru vozidel, je totiž v projednávané věci klíčové to, kdo je vlastníkem, resp. provozovatelem silničního vozidla vedeným v registru vozidel – a tím byl nepochybně žalobce, u něhož žádný ze zákonem předpokládaných liberačních důvodů nenastal; v podrobnostech viz dále.

Pokud jde o vozidlo Škoda Octavia rz: X, to se v předmětném usnesení policie skutečně objevuje. Policejní orgán shromáždil podklady (spisový materiál) od různých správních orgánů, přičemž tyto podklady se dle usnesení týkaly i prodeje vozidla Škoda Octavia rz: X, k němuž mělo dojít již dne 22. 12. 2008. Pro ilustraci, obsahem spisového materiálu zaslaného Magistrátem města Prostějova, odboru občanských záležitostí – přestupkové oddělení, byla dle usnesení o odložení věci reakce žalobce, kde uvedl, že vozidlo bylo

prodáno B. D.; současně bylo předáno zmocnění pro převod vozidla a kupní smlouva ze dne 22. 12. 2008. V rámci podání vysvětlení před policejním orgánem pak žalobce uvedl, že se s osobou jménem D. potkal náhodně na tržnici v Brně a domluvil se s ní na prodeji předmětného vozidla. Na detaily si nepamatoval, obdržení částky 116 000 Kč prokázat nemohl a originál kupní smlouvy vyhodil. Pro úplnost je potřeba říci, že další podklady se týkaly přestupků vozidla Škoda Forman X; toto vozidlo měl žalobce prodat opět osobě jménem D. v roce 2014, když ji náhodně potkal ve středu města Brna; opět nemohl prokázat převzetí peněžní částky a kupní smlouvy nemohl dohledat. Součástí spisového materiálu policejního orgánu pak byla i zpráva Magistrátu města Brna, že B. D. dne 21. 12. 2007 nahlásila ztrátu občanského průkazu č. 105051270, jež měla ztratit o den dříve.

Na základě uvedených podkladů správní orgán I. stupně i žalovaný v zásadě vycházeli z toho, že uvedené vozidlo Škoda Octavia žalobce skutečně prodal (a zmocnil kupující k provedení převodu vozidla v registru), nicméně dospěli k závěru, že z hlediska odpovědnosti za správní delikt dle § 125f zákona o silničním provozu tato skutečnost nic nemění.

V této souvislosti krajský soud považuje za nutné pro pořádek uvést, že celý shora popsany průběh prodeje předmětného vozidla, včetně všech souvisejících přidružených okolností (ztracený občanský průkaz, údajné náhodné opětovné setkání s toutéž ženou po několika letech, žalobce se nijak nestaral, že je několik let stále veden v registru vozidel jako vlastník vozidla Škoda Octavia a nepřistoupil ani k vyřazení vozidla ze silničního provozu, pokud jej již neměl ve své moci), je vysoce nestandardní. Vzhledem k provedenímu šetření policie ovšem i krajský soud – s přihlédnutím ke kupní smlouvě (vč. zmocnění) a úřednímu záznamu Policie ČR, které žalobce předložil při jednání – bude při právním hodnocení věci vycházet z toho, že k prodeji v roce 2008 došlo a že žalobce zmocnil kupující (nyní neidentifikovanou ženu), aby zařídila přepis předmětného vozidla.

Na základě posouzení skutkového stavu se přitom zdejší soud zcela ztotožnil s právním hodnocením obou správních orgánů. Odpovědnost provozovatele vozidla za uvedený správní delikt je odpovědností objektivní (nezkoumá se existence zavinění - objektivní odpovědnost provozovatele vozidla ovšem nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétní fyzickou osobu), přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. To, kdo je provozovatelem vozidla upravuje § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu, podle kterého *„(p)rovozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.“*

Postavení provozovatele vozidla (a tedy i jeho odpovědnost za správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu) tak platná právní úprava jednoznačně spojuje se zápisem jeho vlastníka v registru vozidel, nikoli s vlastnictvím vozidla jako takovým. Jinými slovy – z hlediska projednávané věci je nerozhodné, kdo je vlastníkem vozidla ve smyslu předpisů soukromého práva, podstatné je, kdo je jako vlastník vozidla zapsán v registru vozidel.

Dle karty vozidla obsažené ve správním spise je vlastníkem a provozovatelem předmětného vozidla právě žalobce – a to nejen v případě vozidla Škoda Octavia (rz: X), ale i

vozidla Avia (rz: X). Je to tedy nepochybně právě žalobce, kdo je odpovědný za to, aby s těmito vozidly nebyla porušována pravidla silničního provozu, a to právě i bez ohledu na to, zda již tato vozidla prodal. Jedinou možností, jak se této odpovědnosti může provozovatel vozidla zprostit (mimo označení skutečného řidiče) je pak možnost liberace ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Ten však stanoví toliko dva liberační důvody, a to jestliže provozovatel prokáže:

- i) že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou [písm. a)] anebo
- ii) že podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel [písm. b)].

Z jiných než uvedených důvodů (např. samotné změny vlastnictví, bez následného nahlášení v registru vozidel) není zproštění odpovědnosti provozovatele možné – nelze je rozšiřovat na rámec zákona (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, čj. 1 As 131/2014-45, bod 22, dostupný z www.nssoud.cz). Jak přitom případně uvedl žalovaný, právě druhý z uvedených liberačních důvodů pamatuje na situaci změny provozovatele (zejména vlastníka – viz § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu) vozidla. Žádost o zápis změny provozovatele vozidla však žalobce nepodal, proto mu tento liberační důvod nesvědčí, stejně jako mu nesvědčí první liberační důvod (nejednalo se o odcizení vozidla ani tabulky s přidělenou poznávací značkou).

Na tomto závěru nic nemůže změnit ani žalobcem zdůrazňovaná skutečnost, že k provedení přepisu vozidla zmocnil právě kupující. Krajský soud upozorňuje na to, že nahlášení změny vlastnictví bylo primárně povinností žalobce. Zákonná úprava registrace silničních vozidel je v současné době upravena v § 8 – § 10 zákona o podmínkách provozu, jenž obsahuje výslovnou úpravu zápisu změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla. V roce 2008 kdy mělo dojít k prodeji vozidla Škoda Octavia, byly změny údajů v registru vozidel upraveny v § 11 a § 12 zákona o podmínkách provozu ve znění do 31. 12. 2014. Podle § 11 odst. 1 tohoto zákona byl vlastník registrovaného silničního motorového vozidla povinen požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel, a to do deseti dnů od vzniku skutečnosti zakládající tuto změnu (§ 12 odst. 1 téhož zákona). V dané době tedy bylo na původním vlastníkově, aby provedl „odhlášku“ vozidla, teprve následně nový vlastník provedl „přihlášku“; šlo tedy o dva samostatné úkony, kdy pro fázi odhlášení byla klíčová aktivita dosavadního vlastníka – zde: žalobce (k celé této problematice srov. např. také důvodovou zprávu k zákonu č. 239/2013 Sb., jenž si kladl za cíl odstranit mj. problematiku tzv. polopřevodů).

Přes uvedené ovšem žalobce sám o odhlášení nepožádal a v registru vozidel proto jako vlastník (a tedy provozovatel) zapsán zůstal. Pakliže k provedení „odhlášení“ vozidla žalobce zmocnil kupující, svěřil jí (osobě, již potkal náhodně na tržnici) dobrovolně další osud stavu v registru vozidel zapsaných údajů, včetně údaje o vlastníkově (provozovateli) předmětného vozidla. O stav zápisu se přitom ani později blíže nezajímal a celých dalších 6 let (mezi rokem 2008 a zářím 2015, kdy došlo k druhému z předmětných přestupků nezjištěného řidiče) údaje

v registru vozidel nijak neupravil. Jednání žalobce lze tedy označit minimálně za velice neobezřetné až lhostejné. Tím spíše se nyní nemůže úspěšně dovolávat toho, že byl uveden v omyl a že měl být v jeho případě naplněn liberační důvod.

VII. Závěr a náklady řízení

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti shledal krajský soud podanou žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nad rámec jeho běžné administrativní agendy žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. 9. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu